

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Hercíkovou v právní věci žalobkyně: K [redacted] K [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] zast. Mgr. Davidem Zahumenským, advokátem se sídlem Burešova 6, 602 00 Brno, proti žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, jednající prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, IČ: 69797111, o zaplacení částky 274.724,00 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku [redacted] Kč, s úrokem z prodlení ve výši 8,05%p.a. z částky [redacted] Kč od 21.10.2015 do zaplacení do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku
- II. Žaloba co do částky 200.747 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05%p.a. z částky 200.747 Kč od 21.10.2015 do zaplacení se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 20.570 Kč , a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala žalobu o zaplacení částky 161.437,00 Kč s příslušenstvím, s odůvodněním, že žalobou doručenou Okresnímu soudu v Děčíně dne 30.9.2004 se žalobci domáhali vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalobkyni (v daném řízení žalované) a jejímu tehdejšímu manželovi povinnost zaplatit společně a nerozdílně žalobcům částku ve výši 59.227,20 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že jakožto pronajímatelé uzavřeli s žalobkyní a jejím tehdejším manželem nájemní smlouvu, na jejímž základě pronajali

žalobkyni a jejímu bývalému manželovi byt. Dle žaloby se žalobkyně společně se svým bývalým manželem dne [REDAKCE] z bytu odstěhovali, částečně byt vyklidili, ale nadále byt užívali, aniž platili žalobcům nájemné a aniž reagovali na výzvu k vyklizení. Řízení ke dni podání žaloby trvalo 11 let, žalobkyně svým chováním nepřispěla ke způsobeným průtahům, řízení mělo pro žalobkyni podstatný a zvýšený význam. Z povahy věci přitom vyplývá, že složitost samotné věci není nikterak velká a neopodstatňuje délku řízení v takovém rozsahu. Žalobkyně svým chováním nepřispěla ke způsobeným průtahům, tyto byly způsobeny výlučně jednáním soudu. I přestože se v případě žalobkyně jedná pouze o majetkoprávní spor, kterému není obecně přikládán takový význam, jako například sporům rodinně právním, tak v této konkrétní situaci je potřeba výše popsanému sporu přiložit zvýšený význam. Částka požadovaná žalobci společně s příslušenstvím a náklady řízení dosahuje výše přibližně 200 tis. Kč, což je více než roční čistý příjem žalobkyně. Psychickou zátěž z jedenácti let trvajícího řízení negativně pociťuje nejen samotná žalobkyně, ale i její blízké okolí. Dlouhodobým stresem z následků možné prohry v řízení trpí žalobkyně i její [REDAKCE].

Extrémní délka řízení nepřináší nejistotu jenom do finanční situace žalobkyně, ale přímo má vliv i na její každodenní soukromí, osobní život. Podáním ze dne 13.9.2017 pak žalobkyně rozšířila žalobu na celkovou částku 274.724,00 Kč s odůvodněním, že řízení u Okresního soudu v Děčíně do současné doby pravomocně neskončilo a s ohledem na délku samotného kompenzačního řízení. Ke dni, na který je nařizeno nejbližší jednání, činí délka řízení v rámci něhož se žalobkyně domáhá kompenzace za nepřiměřenou délku a neodůvodněné průtahy u jiného řízení dva roky a pět měsíců. Žalobkyně má zato, že v důsledku průtahů zapříčiněných soudem při rozhodování o žalobě o náhradu imateriální újmy dochází k prohlubování její újmy, kdy se u soudu doposud nedomohla svých nároků, a tudíž se v daném případě kompenzační prostředek nápravy jeví jako toliko ilusorní.

Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 č.j. 17 C 266/2015-83 ze dne 26.9.2017 byla připuštěna změna žaloby.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že řízení vcdené před Okresním soudem Děčín bylo do určité míry složité s ohledem na rozsáhlé dokazování včetně zpracování znaleckých posudků. V řízeních bylo čteno velké množství listinných důkazů, vyslechnuti znalci, účastníci řízení. Ve věci rozhodoval soud I. stupně, soud II. stupně i Nejvyšší soud, u kterého nelze rozumět předpokládat, že tento soud bude rozhodovat ve lhůtách požadovaných jinak od soudů I. či II. stupně. Žadatelka dvakrát požádala o odročení jednání, opakovaně nezaplatila soudní poplatek, uplatnila vzájemný návrh vůči žalobcům, ani k výzvě soudu nezaplatila soudní poplatek a řízení tak muselo být zčásti zastaveno. Žalobkyně dále neoznámila soudu ukončení svého právního zastoupení, přičemž soud následně zjistil, že právní zástupce žalobkyně byl vyškrtnut ze seznamu advokátů. Na výzvu soudu zda si žalobkyně zvolila jiného právního zástupce, pak neodpověděla. Pokud se týká kompenzačního řízení, žalovaná uvedla, že u zdejšího soudu k žádným průtahům nedocházelo, řízení nemohlo být dříve skončeno, neboť zdejší soud neměl připojený spis Okresního soudu v Děčíně, který se nacházel u odvolacího soudu. Žalovaná dopěla k závěru, že žalobkyně má nárok na zadostiučinění ve výši 95.063 Kč, které jí dne 15.1.2015 zaslala.

Soud ve věci zjistil z listinných důkazů pro věc následující podstatné skutečnosti: Ze spisu Okresního soudu Děčín sp.zn. [REDAKCE] bylo zjištěno, že dne 30.9.2004 byla podána u okresního soudu žaloba na zaplacení částky 59.227,20 Kč. Žalobci: JUDr. P [REDAKCE] K [REDAKCE] JUDr. I [REDAKCE] K [REDAKCE] žalovaní: R [REDAKCE] K [REDAKCE] K [REDAKCE] K [REDAKCE] o zaplacení dlužného nájemného. Platebním rozkazem Okresního soudu Děčín [REDAKCE] ze dne 22. listopadu 2004 bylo žalobě v plném rozsahu vyhověno. Dne 8.12.2004 byla žaloba žalovaným

doručena, dne 15.12. 2004 podali proti platebnímu rozkazu žalovaní odpor, dne 3.1.2005 se žalovaní k žalobě vyjádřili. Referátem ze dne 10.2.2005 bylo ve věci nařízeno jednání na den 17.3.2005. Dne 7.3.2005 žalovaní předložili soudu následující písemnosti: vzájemný návrh žalovaných dle § 97 o.s.ř. ze dne 4.3.2005 včetně přílohy č. 1 a dále plnou moc žalovaných pro dané řízení. Dne 17.3. 2005 bylo jednání odročeno za účelem upřesnění požadovaného příslušenství ze strany žalobců a žalovaných ve vzájemném návrhu a za účelem zpoplatnění vzájemného návrhu na neurčito. Dne 20.4.2005 žalobci rozšířili žalobu, zaslali stanovisko k vyjádření žalovaných a zaplatili soudní poplatek z rozšířené žaloby. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 11.5. 2005 byla připuštěna změna žaloby žalobců ze dne 19.4.2005, usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 11.5.2005 byl žalovaný č. 1 vyzván soudem k zaplacení soudního poplatku ze vzájemného návrhu, usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 11.5.2005 byl vyzván žalovaný č. 2 k zaplacení soudního poplatku ze vzájemného návrhu. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 26.8.2005 bylo řízení o vzájemném návrhu pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno. Referátem soudu ze dne 17.10.2005 bylo ve věci nařízeno jednání na den 8.12.2005, dne 6.12.2005 se z jednání omluvil právní zástupce žalobců z důvodů kolize s jiným jednáním. Dne 8.12.2005 bylo jednání za účelem doplnění dokazování o zprávu vyžádanou od Stavebního úřadu [redacted] doplnění skutkových tvrzení ze strany žalovaných, odročeno na 19.1.2006. Dne 9.1.2006 žalobci rozšířili žalobu o poplatek z prodloužení. Dne 19.1. 2006 Okresní soud Děčín vyhlásil rozsudek kterým žalobě v plném rozsahu vyhověl, výrokem II. rozhodl o náhradě nákladů řízení. Dne 20.2.2006 byla soudem prodloužena lhůta pro vyhotovení rozsudku do 10.3.2006, následně byla lhůta prodloužena do 18.4.2006. Žalovaní se proti rozsudku Okresního soudu Děčín odvolali dne 3.5.2006, usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 10.5.2006 byli žalovaní vyzváni k zaplacení soudního poplatku z odvolání, dne 24.5. 2006 byl soudní poplatek z odvolání zaplacen. Dne 28.6.2006 se vyjádřili žalobci k odvolání žalovaných, dne 14.7.2006 byl spis předložen odvolacímu soudu. Usnesením Krajského soudu Ústí nad Labem č.j. [redacted] ze dne 31.7.2006 byl rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Usnesením Okresního soudu Děčín č.j. [redacted] byli žalovaní vyzváni, aby ve lhůtě 20 dnů od doručení usnesení uvedli, z jakého důvodu předložili žalobcům návrh dohody o narovnání, v níž bylo navrženo ukončení nájmu bytu ke dni [redacted] kdy žalovaní popírají užívání bytu k [redacted] Dne 13.10.2006 se žalovaní k výzvě soudu vyjádřili, dne 14.12.2006 ve věci jednáno, žalovaným dáno poučení dle § 118a odst. 1 o.s.ř. a jednání za účelem poskytnutí časového prostoru k doplnění vyjádření a návrhu na doplnění dokazování bylo odročeno na neurčito. Dne 8.1.2007 žalobci rozšířili žalobu a zaplatili doplatek soudního poplatku z rozšířené žaloby. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 10.5.2007 byli žalovaní vyzváni, aby doplnili svá tvrzení. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 10.5.2007 byla připuštěna změna žaloby. Dne 11.6.2007 žalovaní doplnili svá tvrzení, dne 12.6.2007 bylo ve věci nařízeno jednání na den 30.7.2007. Dne 30.7.2007 jednání bylo odročeno za účelem doplnění dokazování o svědecký výslech a účastnický výslech na den 27.9.2007. Dne 27.9.2007 bylo jednání odročeno za účelem doplnění dokazování na 29.11.2007. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 7.11.2007 byl ve věci ustanoven soudní znalec z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, jehož úkolem bylo vyhotovit znalecký posudek do 23.11.2007. Dne 14.11.2007 znalec soudu předložil znalecký posudek, dne 15.11.2007 znalecký posudek byl zaslán účastníkům řízení, znalce předvolán k jednání nařízenému na den 29.11.2007. Dne 27.11.2007 žalobci soudu sdělili, že dne 23.11.2007 obdrželi návrh od žalovaných na uzavření smíru. Dohodli se s právním zástupcem žalovaných, že obě strany požádají o odročení jednání, které se mělo konat dne 29.11.2007. K podání žalobci zároveň přiložili návrh na uzavření smíru. Dne 29.11.2007 bylo jednání za účelem poskytnutí časového prostoru k mimosoudnímu řešení odročeno na 28.1.2008. Dne 28.1.2008 bylo ve věci rozhodnuto, žalobě bylo v plném rozsahu vyhověno, výrokem II. byla uložena povinnost

žalovaným zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 3.3.2008 bylo přiznáno znalečné. Proti rozsudku podali odvolání žalovaní dne 21.3.2008, dne 30.4.2008 se k odvolání vyjádřili žalobci. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 7.5.2008 byla uložena povinnost žalovaným zaplatit státu náhradu nákladů řízení. Proti tomuto usnesení podali žalovaní odvolání. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 23.5.2008 byli žalovaní vyzváni k zaplacení soudního poplatku z odvolání, dne 4.6.2008 žalovaní soudní poplatek z odvolání zaplatili, dne 13.6.2008 byl spis předložen nadřízenému soudu. Dne 12.1.2008 byli účastníci řízení Krajským soudem Ústí nad Labem č.j. [REDAKCE] vyzváni, aby soudu sdělili, zda souhlasí, aby o odvolání bylo odvolacím soudem rozhodnuto bez nařízení jednání. Usnesením Krajského soudu Ústí nad Labem č.j. [REDAKCE] ze dne 29.1.2009 bylo změněno usnesení Okresního soudu Děčín ze dne 7.5.2008 č.j. [REDAKCE] tak, že žalobci jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit ČR náhradu nákladů řízení. Rozsudkem Krajského soudu Ústí nad Labem č.j. [REDAKCE] ze dne 29.1.2009 byl změněn rozsudek soudu I. stupně tak, že žaloba byla zamítnuta, výrokem II. byla žalobcům uložena povinnost zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení. Dne 15.6.2009 se proti tomuto rozsudku odvolali žalobci, zároveň zaplatili soudní poplatek z dovolání. Referátem soudu ze dne 16.6.2009 bylo dovolání zasláno žalovaným, dne 10.7.2009 soud zjišťoval z centrální evidence obyvatel pobyt žalovaných. Dne 16.7.2009 bylo dovolání zasláno žalovaným na soudem zjištěné adresy. Dne 25.8.2009 soud zaslal přípis právnímu zástupci žalovaných, nechť sdělí, zda žalované zastupuje v dovolacím řízení a pokud ano, nechť předloží plnou moc pro dovolání. Dne 5.10.2009 se žalovaní vyjádřili k dovolání žalobců. Dne 7.10.2009 opětovně vyzván právní zástupce žalovaných k doložení plné moci. Podáním došlým 5.11. 2009 sděluje právní zástupce žalovaných že mu žalovaný č. 1 plnou moc do dnešního dne neudělil, oznamuje soudu tedy, že plnou moc pro jeho osobu v tomto soudním sporu zrušuje. Dne 18.11.2009 byl spis předložen dovolacímu soudu, rozsudkem Nejvyššího soudu č.j. [REDAKCE] ze dne 26.10.2011 byl rozsudek Krajského soudu Ústí nad Labem ze dne 29.1.2009 zrušen a věc vrácena soudu k dalšímu řízení. Dne 6.12.2011 byl spis vrácen od Nejvyššího soudu, dne 9.12.2011 dal soudeček pokyn k doručení rozhodnutí Nejvyššího soudu účastníkům řízení, dne 22.2.2012 byl udělen pokyn soudu k rozeslání rozsudku právnímu zástupci žalované č. 2. Usnesením Krajského soudu Ústí nad Labem č.j. [REDAKCE] ze dne 4.7.2012 byl zrušen rozsudek Okresního soudu Děčín ze dne 28.1.2008 a věc byla soudu I. stupně vrácena k dalšímu řízení. Lhůta pro vypracování předmětného usnesení byla prodloužena do 8.8.2012. Dne 27.8.2012 Okresní soud Děčín udělil pokyn k zaslání usnesení krajského soudu účastníkům řízení, opětovný pokyn byl k doručení předmětného usnesení ze dne 9.10.2012. Dne 20.11.2012 ve věci nařízeno jednání na den 4.2.2013, dne 4.2.2013 jednání bylo odročeno za účelem poskytnutí časového prostoru straně žalující, ustanovení znalce z oboru stavebnictví, ekonomika, ceny a odhady nemovitostí na neurčito. Dne 7.2.2013 předložili žalobci chronologický přehled korespondence a zápisů stavebního úřadu. Dne 10.4. 2013 byl opakovaně žalované doručován přípis soudu. Dne 16.8.2013 byla písemnost pro žalovaného č. 1 vyvěšována na úřední desku soudu. Dne 3.9.2013 žalovaná č. 2 sdělila soudu, že právní zástupce žalované č. 2 byl vyškrtnut ze seznamu soudních advokátů, což se žalovaná č. 2 dozvěděla až z dopisu soudu. Z toho důvodu žádala o odročení jednání. Podáním ze dne 6.9.2013 žádala žalovaná č. 2 o zaslání písemnosti ze strany žalobců. Ve věci nařízeno jednání na den 9.9.2013. Dne 5.9.2013 je ve spisu záznam, dle kterého se žalovaná č. 2 omlouvá z ú.j. a žádá o odročení jednání. Dne 5.9.2013 soud jednání odročil na neurčito. Dne 16.9.2013 bylo soudem nařízeno jednání na den 7.11.2013, dne 7.11.2013 jednání bylo odročeno za účelem stanovení znalce z oboru stavebnictví a z oboru ekonomika. Podáním ze dne 4.12.2013 žalobci požádali, aby při zpracování posudku byly vzaty v potaz jejich námítky vznesené dne 7.11.2013. Dne 5.12.2013 žalovaná č. 2 podala návrh k zaměření znaleckého úkolu. Dne 24.3.2014 obecný

zmocněnec žalované č. 2 podal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 24.4.2014 byl ustanoven znalec z oboru ekonomika – ceny a odhady, kterému bylo uloženo vypracovat znalecký posudek ve lhůtě 60 dnů ode dne doručení spisu. Dne 13.8.2014 soud obdržel znalecký posudek spolu s vyúčtováním. Usnesením Okresního soudu Děčín ze dne 22.9.2014 bylo přiznáno znalečné a znalecký posudek byl zaslán účastníkům řízení. Dne 15.10.2014 byl dán pokyn účetárně k proplacení znalečného, dne 22.10.2014 byli účastníci soudem vyzváni, zda souhlasí, aby soud rozhodl bez nařízení jednání. Podáním došlým soudu 31.10.2014 žalovaná č. 2 nesouhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání. Ve věci nařízeno jednání referátem soudu ze dne 14.1.2015 na 9.3.2015. Dne 6.2.2015 žalovaná č. 2 vznesla námitky proti znaleckému posudku. Dne 16.2.2015 se k námitkám žalované č. 2 vyjádřil soudní znalec. Rozsudkem Okresního soudu Děčín č.j. [REDAKCE] ze dne 9. března 2005 bylo výrokem I. žalobě v plném rozsahu vyhověno, výrokem II. byla žalovaným uložena povinnost zaplatit společně a nerozdílně žalobcům náhradu nákladů řízení, výrokem III. byla žalovaným uložena povinnost zaplatit České republice náklady řízení. Lhůta pro vypracování rozsudku byla prodloužena do 29.5.2015. Dne 16.6.2015 podala žalovaná č. 2 proti předmětnému rozsudku odvolání, dne 19.8.2015 žalovaná č. 2 podala stížnost na průtahy v řízení a podala návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Dne 2.10.2015 se proti rozsudku odvolali žalobci, dne 11.11.2015 byl spis předložen k rozhodnutí odvolacímu soudu, dne 15.6.2016 bylo ve věci nařízeno jednání na den 15.9.2016, usnesením krajského soudu č.j. [REDAKCE] ze dne 20.9.2016 byl ve věci ustanoven znalec z oboru ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, kterému bylo uloženo vypracovat revizní znalecký posudek. Dne 5.10.2016 byl spis zaslán znalci k vypracování znaleckého posudku ve lhůtě 60 dnů od doručení spisu. Ve dnech 9.12.2016, 11.1.2017, 1.2.2017, 3.3.2017 byl urgován vznést znalecký posudek od soudního znalce. Dne 13.3.2017 se znalec omlouval za opožděné vypracování znaleckého posudku z vážných zdravotních důvodů a sdělil soudu, že posudek vypracuje a zašle ve lhůtě 10 dnů. Dne 27.3.2017 soud opět urgoval znalce o vypracování znaleckého posudku, znalec se opětovně omlouval. Na telefonický dotaz soudu ze dne 4.4.2017 soudní znalec sdělil, že již posudek vypracoval. 6.4.2017 byl znalecký posudek doručen soudu. Dne 7.4.2017 byl znalecký posudek zaslán účastníkům řízení s výzvou, aby se k posudku vyjádřili. Dne 1.6.2017 bylo ve věci nařízeno jednání na den 20.6.2017, dne 20.6.2017 bylo jednání odročeno za účelem doplnění důkazního řízení o důkaz smlouvou o nájmu bytu mezi žalovanými a městem Děčín na 14.9.2017. Dne 14.9.2017 jednání bylo odročeno na 12.12.2017.

Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 2 sp.zn. 17 C 266/2015 bylo zjištěno, že u Obvodního soudu pro Prahu 2 byla dne 7.10.2015 podána žaloba na náhradu imateriální újmy způsobené nesprávným úředním postupem v řízení vedeném u řízení u Okresního soudu v Děčíně pod sp.zn. [REDAKCE] Dne 7.10.2015 žalobkyně doplnila žalobu na náhradu imateriální újmy. Referátem soudu ze dne 8.10.2015 byla žaloba doručena žalované s výzvou, aby se ve lhůtě 60 dnů ode dne doručení usnesení žalovaná k žalobě vyjádřila. Podáním ze dne 11.11.2015 se žalovaná k žalobě vyjádřila, vyjádření žalované zasláno žalobkyni. Referátem soudu ze dne 4.4.2016 byl vyžadován zdejší soudem spis Okresního soudu Děčín sp.zn. [REDAKCE] doručení vykázano 6.4.2016. Podáním ze dne 12.4.2016 Okresní soud v Děčíně sdělil, že spis nelze zapůjčit, neboť byl dne 6.11.2015 zaslán Krajskému soudu Ústí nad Labem, pobočka Liberec s odvoláním žalobců. Referátem soudu ze dne 10.6.2016 byl Okresní soud Děčín opakovaně požádán o zapůjčení spisu [REDAKCE] doručení vykázano 20.6.2016. Podáním Okresního soudu Děčín ze dne 21.6.2016 bylo sděleno, že spis nelze zapůjčit, neboť spis je stále s odvoláním žalobců u Krajského soudu Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Dne 30.6.2016 byl zaslán zdejší soudem přepis účastníkům řízení, že

z důvodu přidělení zákonné soudkyně k výkonu soudcovské funkce k jinému soudu, byla věc přidělena pro jednání a rozhodnutí nové soudkyni. Účastníci byli vyzváni, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto podání se vyjádřili, zda vznášejí námitku podjatosti vůči nové soudkyni. Zároveň téhož dne byla právnímu zástupci žalobce i žalované zaslána výzva aby se účastníci řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení předmětného usnesení vyjádřili, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo jednáno a rozhodnuto bez nařízení jednání a zároveň byla Krajskému soudu Ústí nad Labem, pobočka Liberec zaslána výzva, nechť sdělí, kdy lze očekávat skončení řízení vedeného u Okresního soudu Děčín pod sp.zn. [REDAKCE]. Doručení vykázáno u právního zástupce žalobkyně 7.7.2016, žalované 7.7.2016, Krajského soudu Ústí nad Labem 7.7.2016. Podáním Krajského soudu Ústí nad Labem ze dne 11.7.2016 bylo zdejšímu soudu sděleno, že ve věci vedené u Okresního soudu Děčín pod sp.zn. [REDAKCE] je u krajského soudu pod sp.zn. [REDAKCE] nařízeno jednání na 15.9.2016. Podáním ze dne 12.7.2016 žalobkyně uvedla, že nevznášejí námitku podjatosti nové soudkyně. Referátem zdejšího soudu ze dne 5.8.2016 byl spis dán na lhůtu 30.10.2016 s tím, že dne 31.10.2016 byl opětovně Okresní soud Děčín žádán o zapůjčení předmětného spisu. Doručení vykázáno 31.10.2016. Dne 1.12.2016 byl Okresní soud Děčín urgován o zapůjčení spisu, doručení vykázáno 1.12.2016. Podáním ze dne 2.12.2016 sdělil Okresní soud Děčín, že spis nelze zapůjčit, neboť od 6.11.2015 je stále u Krajského soudu Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Referátem soudu ze dne 6.12.2016 byl požádán Krajský soud Ústí nad Labem o zapůjčení spisu Okresního soudu Děčín, doručení vykázáno 9.1.2017. Podáním Krajského soudu Ústí nad Labem ze dne 3.3.2017 bylo zdejšímu soudu sděleno, že odvolací řízení není dosud skončeno, neboť znalec přes urgence spis dosud nevrátil. Referátem soudu ze dne 16.3.2017 byl spis dán na lhůtu 30 dnů a následně urgován krajský soud o zapůjčení předmětného spisu. Doručení vykázáno u Krajského soudu Ústí nad Labem 21.4.2017, následně urgence ze dne 22.5.2017, doručení vykázáno 14.6.2017. Dne 27.6.2017 byl spis krajským soudem zdejšímu soudu zapůjčen.

Z podání žalobkyně ze dne 20.4.2015 a ze stanoviska žalované ze dne 25.9.2015 má soud prokázáno, že žalobkyně uplatnila u žalované nárok na odškodnění za nemajetkovou újmu.

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinností učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z."). Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a

třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného. Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

Nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem byl do právního řádu České republiky zakotven novelou zákona č. 82/1998 Sb., provedenou zákonem č. 160/2006 Sb., s účinností od 27. 4. 2006 (§ 31a zákona). Zakotvením uvedeného nároku zákonodárce naplnil požadavek vyvěrající z čl. 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb., dále "EÚLP"). Podle čl. 6 odst. 1 věta první EÚLP má každý právo na to, aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem, zřízeným zákonem, který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu. Smyslem novely bylo přesunout rozhodování o náhradě nemajetkové újmy vzniklé porušením práva garantovaného čl. 6 odst. 1 z Evropského soudu pro lidská práva se sídlem ve Štrasburku (dále jen „ESLP“) na vnitrostátní úroveň, což ostatně zákonodárce výslovně vyjádřil v důvodové zprávě k zákonu č. 160/2006 Sb.

K tomu, aby byla založena odpovědnost státu za škodu podle výše citovaného zákona č. 82/1998 Sb., je nutno, aby byly naplněny následující podmínky. Existence odpovědnostního titulu, tedy v daném případě nepřiměřené délky řízení představující nesprávný úřední postup, dále vznik škody a současně také příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vzniklou škodou, přičemž všechny tyto podmínky musí být splněny současně. Vzhledem k výše uvedenému se soud zabýval předně tím, zda byla délka řízení přiměřená, přičemž vycházel ze závěrů stanoviska Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, Cj.jn 206/2010 (dostupného na stránkách www.nsoud.cz), dále jen „stanovisko Nejvyššího soudu“.

Délka řízení je ve smyslu judikatury ESLP nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud ve své judikatuře upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Proto existující průtah jen v určité fázi řízení ESLP toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená, naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle ESLP konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává ESLP nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení.

Předmětné řízení u Okresního soudu Děčín trvá vůči žalobkyni od 8.12.2004, kdy jí byla doručena žaloba, když do současné doby řízení nebylo skončeno. Vycházejí z kritérií

vymezených v ust. § 31a odst. 3 zákona, řešil zdejší soud otázku přiměřenosti délky posuzovaného řízení.

Procesně je věc ztížena opakovaným rozhodováním soudu o připuštění změny žaloby, ve věci byli ustanoveni tři soudní znalci, opakovaně vypracovávány znalecké posudky. Věc byla řešena před soudem I. stupně 3x, 4x přes soudem II. stupně, 1x u Nejvyššího soudu.

Posuzované řízení nelze typově zařadit mezi ta, která mají zvýšený význam pro účastníky, jako jsou řízení trestní, řízení o osobnostních nebo pracovněprávních nárocích, žalobkyně v řízení neprokázala, že pro ni mělo řízení u Okresního soudu Děčín zvýšený význam.

Žalobkyně (v řízení u Okresního soudu Děčín v postavení žalované) se podílí ne délec řízení u Okresního soudu Děčín tím, že nezaplatila soudní poplatek ze vzájemného návrhu, soudem byla proto dne 11.5.2005 vyzvána k zaplacení soudního poplatku ze vzájemného návrhu, který žalobkyně nezaplatila, v důsledku čehož bylo řízení o vzájemném návrhu usnesením soudu dne 26.8.2005 zastaveno. Soudní poplatek z odvolání proti rozsudku Okresního soudu Děčín žalobkyně zaplatila až na výzvu soudu dne 24.5.2006, k dalšímu průtahu řízení přispěla žalobkyně tím, že dne 14.12.2006 jí byl soudem dán časový prostor pro doplnění vyjádření. Žalobkyně se vyjádřila teprve na základě výzvy soudu, podáním ze dne 11.6.2007. K dalšímu prodloužení řízení došlo v důsledku žádosti stran o odročení jednání za účelem dosažení smíru, jednání nařízené na 29.11.2007 bylo proto odročeno na 28.1.2008, Žalobkyně dále nezaplatila soudní poplatek z odvolání proti rozsudku okresního soudu ze dne 28.1.2008, soudní poplatek z odvolání zaplatila žalovaná až po výzvě soudu dne 4.6.2008, k dalšímu průtahu došlo v důsledku zjišťování pobytu žalobkyně a jejího bývalého manžela, když na adresu soudu sdělenou, se nedařilo žalobkyni a jejímu bývalému manželovi písemností doručit. Dne 25.8.2009 soud činil dotaz na právního zástupce žalobkyně a jejího bývalého manžela, zda je zastupuje v dovolacím řízení a pokud ano, aby předložil plnou moc pro dovolání, právní zástupce na výzvu soudu sice odpověděl 5.10.2009, plnou moc však pro dovolací řízení nedoložil, proto byl opakovaně soudem vyzván k doložení plné moci pro dovolací řízení. Dne 5.11.2009 doložil právní zástupce plnou moc pro dovolání od žalobkyně, s tím, že bývalý manžel žalobkyně mu plnou moc nedoložil. V průběhu řízení pak soud z úřední činnosti zjistil, že právní zástupce žalobkyně byl vyškrtnut ze seznamu advokátů, aniž by soudu skutečnost soudu oznámila žalobkyně. Teprve poté, co soud učinil dotaz na žalobkyni, zda si zvolí jiného právního zástupce, žalovaná informovala soud, že došlo k ukončení právního zastoupení a požádala o odročení jednání.

Postup soudů v dané věci nebyl plynulý, v řízení byly sledovány průtahy. Okresní soud Děčín byl ve věci nečinný od 7.11.2013, kdy bylo jednání odročeno za účelem ustanovení soudního znalce, do 24.4.2014, kdy byl znalec soudem určen, dále od 16.6.2015, kdy podala žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu Děčín ze dne 9.3.2015 odvolání, do 11.11.2015, kdy byl spis předložen krajskému soudu. U krajského soudu byly zjištěny průtahy v řízení v době od 13.6.2008, kdy mu byl spis předložen okresním soudem, do 12.1.2008, kdy soud vyzval účastníky řízení, aby soudu sdělili, zda souhlasí, aby o odvolání bylo dovolacím soudem rozhodnuto bez nařízení jednání, dále v období od 22.2.2012, kdy byl dán pokyn soudu k rozeslání rozsudku Nejvyššího soudu, do 4.7.2012, kdy byl krajským soudem zrušen rozsudek Okresního soudu Děčín, dále v období od 11.11.2015 do 15.6.2016, kdy ve věci bylo nařízeno ú.j. na 15.9.2016, dále od 5.10.2016, kdy byl spis doručen soudnímu znalci, jehož úkolem bylo vypracovat znalecký posudek ve lhůtě 60 dnů

od doručení spisu, (soud opakovaně urgoval soudního znalce o zaslání znaleckého posudku ve dnech 9.12.2016, 11.1.2017, 1.2.2017, 3.3.2017, dne 27.3.2017) do 6.4.2017, kdy byl vypracován znalecký posudek. U Nejvyššího soudu byl shledán průtah v řízení od 18.11.2009, kdy mu byl spis s dovoláním předložen, do 26.10.2011, kdy Nejvyšší soud rozhodl, když však zdejší soud přihlédl k tomu, že na dovolacím soudu s jeho ojedinelou funkční příslušností nelze požadovat, aby činil úkony či rozhodoval ve lhůtách jinak požadovaných od soudů nižších stupňů.

Vzhledem k výše popsaným kritériím, tedy významu řízení pro účastníka z pohledu jeho zájmu na rychlém vyřízení věci, složitosti věci, chování účastníka a postupu soudů má nalézací soud zato, že v dané věci došlo k porušení práva žalobkyně na projednání věci v přiměřené lhůtě, když celkovou délku řízení trvajícího od 8.12.2004 dosud nelze hodnotit jako přiměřenou a to z příčin vycházejících z působení soudů v projednávané věci. Současně není možno tuto újmu napravit jinak než zadostiučiněním v penězích, neboť samotné konstatování porušení práva nelze dle názoru soudu v konkrétním případě považovat za dostačující satisfakci.

Při výpočtu výše finančního zadostiučinění vycházel soud z judikatury Nejvyššího soudu, kdy podle stanoviska Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, je základní částkou přiznávanou za jeden rok průtahů v řízení v rozmezí 15.000,- Kč až 20.000,- Kč, přičemž částka 15.000,- Kč, představuje částku základní. Pokud se toho poškozený dovolává, lze pak základní částku zvyšovat i podle takových kritérií, jakým je délka samotného kompenzačního řízení (za situace, kdy samotné kompenzační řízení je nepřiměřeně dlouhé). Žalobkyně požádala o navýšení základní částky z důvodu délky kompenzačního řízení. V samotném kompenzačním řízení však soud neshledal průtahy, řízení bylo zahájeno 7.10.2015, dne 5.10.2017 byl ve věci vyhlášen rozsudek. Ve věci byla nařízena dvě jednání, jednou byla věc odročena na vyhlášení rozsudku. Zdejší soud, jak uvedeno shora, pravidelně od Okresního soudu Děčín vyžadoval zapůjčení spisu vedeného u Okresního soudu Děčín pod sp.zn. [REDAKCE], který však nemohl být soudu dříve zapůjčen, neboť spis se nacházel u krajského soudu s odvoláním proti rozsudku soudu I. stupně, odvolací soud pak ve věci ustanovil soudního znalce, kterému byl spis zaslán. Při stanovení základní částky soud přihlédl k tomu, že šlo o výrazněji delší řízení, přitom ne takovou, aby jí bylo možno posoudit jako extrémní delku odůvodňující maximální sazbu, přičemž za první dva roky je přiznávána základní částka v jedné polovině. Základní částku soud stanovil tak ve výši 16.000 Kč za jeden rok průtahů ve věci vedené u Okresního soudu Děčín pod sp.zn. [REDAKCE]. Základní částka přiměřeného zadostiučinění by tak činila za řízení dlouhé od 8.12.2004 do 5.10.2017 celkem 187.823 Kč. Tuto základní částku je pak třeba zvýšit o 20% vzhledem k postupu soudů v dané věci. Současně však vzhledem k procesní složitosti věci je tuto částku třeba snížit o 20%, o dalších 10% je třeba částku snížit vzhledem k podílu žalobkyně na délce řízení. Výsledná výše přiměřeného zadostiučinění je tak snížena o 10% a činí 169.040,- Kč. Od této částky soud odečetl částku [REDAKCE]-Kč, kterou žalovaná žalobkyni uhradila dne [REDAKCE] a uložil žalované zaplatit žalobkyni částku [REDAKCE]-Kč a co do zbytku soud žalobu zamítl.

Zároveň soud přiznal žalobkyni zákonný úrok z prodlení v souladu s ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., neboť žalovaná se dostala do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku u žalované, kdy nárok věřitele na zaplacení úroků z prodlení vzniká podle ust. § 1970 o.z. tehdy, nesplní-li dlužník svůj peněžité dluh řádně a včas, tedy je-li v prodlení a zároveň dle ust. § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně

uspokojen. Žalobce uplatnil nárok u žalované dnem 20.4.2015, lhůta 6 měsíců tak skončila dne 20.10.2015, žalovaná se dostala do prodlení dne 21.10.2015.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. kdy i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. V případě řízení o zaplacení přiměřeného zadostiučinění podle zákona č. 82/1998 Sb., se jedná o situaci, kdy rozhodnutí o výši plnění závisí na úvaze soudu ve smyslu § 136 o. s. ř. (viz např. nález Ústavního soudu ze dne 7. 9. 2011, sp. zn. I. ÚS 804/08). Soud proto rozhodl, že žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení v celkové výši 20.570 Kč, které představují odměna advokáta za 5 úkonů právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání ze dne 4.7.2017, podání ze dne 13.9.2017 účasti na jednání ve dne 26.9.2017 podle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100,- Kč za jeden úkon (z tarifní hodnoty 50.000,- Kč podle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky), 5x paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 900,- Kč dle § 13 odst. 3 cit vyhlášky, a 21 % náhrada DPH, jejímž je zástupce žalobce plátcem, to vše soud uložil zaplatit žalované ve lhůtě 15 dnů s ohledem na specifika plnění ze státního rozpočtu.

Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s ust. § 160 odst. 1 část věty za středníkem o.s.ř., když uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná jako organizační složka státu řídí.

P o u ě n í:

Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze do patnácti dnů od jeho doručení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co je jí uloženo tímto rozsudkem, může oprávněná podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

V Praze dne 5. října 2017

JUDr. Jana Hercíková, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Martina Vítková